

Alg=bra

fericirii

OBSERVAȚII
DESPRE CĂUTAREA

SUCCESULUI, FERICIRII ȘI SENSULUI

SCOTT GALLOWAY

Traducere din engleză de
Iulia Berteza

Cuprins

Introducere	9
1. Algebra fericirii	11
2. Principiile de bază	17
3. Cea mai importantă decizie pe care o vei lua	21
4. Diplome + Cod poștal = Bani	23
Succesul	
5. Rămâi însetat	35
6. Acceptă-ți condiția de adult	39
7. Adultul din încăpere	45
8. Despre cum să faci corect lucrurile ușoare și despre e-mail	47
9. Fii convins că meriți	53
10. Găsește-ți propriul stil	57
11. (Probabil) nu ești Mark Zuckerberg	63
12. Când să te pui la adăpost	67
13. Ce să faci dacă suspectezi că ești într-o bulă	73
14. Măsoară ceea ce contează	77
15. Înțelege diferența dintre scop și mijloace	81
16. Învață din respingeri	85
17. Dacă nu ești angajat, angajează-te singur	89
18. Fii un model pentru ceilalți	93

Iubirea

19. Scopurile finale	103
20. $1 + 1 > 2$	107
21. Ține-ți copiii aproape	113
22. Te iubesc	117
23. Răzbunarea lui Montezuma	119
24. Valentine's Day	121
25. Să ne recâștigăm dreptul la afecțiune	127
26. Divorțul	131
27. Atașează-te de oameni	135
28. Ce înseamnă un cămin	137
29. Cum să faci față sfârșitului unei vieți	141
30. Iubește un copil care nu-i al tău	149
31. Apreciază cât ești de norocos	153
32. Găsește-ți propriul Paradis	159
33. Iubește-ți aproapele	161
34. Copiii: totul este despre ei	165

Sănătatea

35. Fii puternic	175
36. Plângi – îți face bine	181
37. Dă la schimb apropierea pe armonie	185
38. Aruncă-te în momentul prezent	189
39. Nu fi nesimțit	193
40. Susținere > Substanțe care dau dependență	199

Epilog

Mulțumiri	209
Note	211

1 | Algebra fericirii

În 2002 m-am alăturat facultății Stern School of Business din New York. Peste cinci mii de studenți au urmat cursul meu de Strategie de brand.

Studenții mei formează un grup impresionant, de la pușcași marini din Georgia până la consultanți IT din Delhi. Ei vin la curs pentru a învăța despre valoarea temporală a banilor, strategii și comportamentul consumatorului. Adesea însă, discuțiile noastre deviază de la strategie de brand la strategii de viață. Ce carieră ar trebui să aleg? Cum mă pregătesc mental pentru succes? Cum să îmi împac ambiția cu dezvoltarea personală? Ce pot face acum pentru a nu avea regrete la 40, 50 sau 80 de ani?

Abordăm aceste întrebări în cadrul celei mai apreciate sesiuni de curs: ultima prelegere, cu durata de trei ore, intitulată „Algebra fericirii”. În această sesiune analizăm succesul iubirea și definiția unei vieți bine trăite. În mai 2018, am postat pe YouTube o versiune prescurtată a acestei sesiuni. Materialul a fost vizualizat de peste un milion de oameni în primele zece zile. Editoarea mea mă tot îboldea să scriu o continuare a cărții *The Four: The Hidden DNA of Amazon, Apple, Facebook, and Google** și, spre groaza ei, am informat-o că a doua mea carte avea să fie despre fericire.

* Carte apărută și în România, cu titlul „The Four. ADN-ul ascuns al Amazon, Apple, Facebook și Google”, Editura Publica, București, 2018, traducere Monica Lungu (n.t.).

Nu am credibilitatea sau acreditările academice care să mă recomande să-i sfătuiesc pe oameni cum să-și trăiască viețile. Am avut mai multe afaceri care au dat faliment, am divorțat la 34 de ani, iar, de curând, cel mai de succes investitor din istorie i-a contactat pe partenerii mei de la General Catalyst – susținătorii mei din L2 – pentru a-i descuraja (nu glumesc) să investească în L2, deoarece așa fi „nebun”. Observație: General Catalyst a investit totuși și le-a mers (chiar) bine.

De fapt, ar trebui să te chiorăști destul de mult ca să-mi vezi viața ca pe un tablou al fericirii. În anii 1970 am fost un puști oarecare din California, slăbănog și stângaci. La școală am luat note mediocre și nici rezultatele la examene nu au fost strălucite. Am vrut să mă înscriu la UCLA și am fost respins, ceea ce nu mi s-a părut mare pagubă – tatăl meu m-a asigurat că „nu am nevoie de facultate cu șmecheria mea de cartier”. De fapt n-aveam nicio istețime de genul ăsta, ci doar un tată care avea o familie nouă și care nu voia să-mi plătească studiile universitare. Totuși mi-a făcut rost de o slujbă de montator de rafturi. Câștigam între 15 și 18 dolari pe oră, ceea ce mi se părea o grămadă de bani. Puteam să-mi cumpăr o mașină faină, singurul meu obiectiv în acel moment.

În clasa a douăsprezecea, după ore, mergeam în Westwood Village și ne luam înghețată. Prietenii mei furau lucruri din magazine. Plecam acasă când începeau să-și îndese în pantaloni tricouri cu Peter Frampton* – nu pentru că eram mai cinstit decât ei, ci pentru că mama mea singură nu ar fi putut să facă față unui apel de la Poliția din L.A. să vină să mă ia. Pe drumul de întoarcere din Westwood Village traversam Hilgard Avenue, de-a lungul căruia se înșiruiau asociațiile de studenți

* Peter Kenneth Frampton (n. 1950), muzician rock, cântăreț, compozitor, producător și chitarist englez (n.t.).

de la UCLA. Era săptămâna de *homecoming** și mii de tinere stăteau în fața clădirilor, cântând cântece și arătând, în general, ca o încrucișare dintre un tablou de Norman Rockwell** și un film de noapte de la Cinemax.

În acel moment am hotărât că trebuia neapărat să merg la facultate, așa că m-am dus acasă și am scris încă o scrisoare adresată comisiei de admitere de la UCLA. Le-am spus adevărul: „Sunt un fiu nativ al Californiei, crescut de o mamă singură imigrantă care este secretară și, dacă nu mă acceptați, voi instala rafturi tot restul vieții.” M-au acceptat cu nouă zile înainte de începerea cursurilor. Mama mi-a spus că, în calitate de prim membru al familiei, de ambele părți, care se ducea la facultate, acum puteam „face orice”.

Întrucât acum aveam opțiuni nelimitate, mi-am luat angajamentul să-mi petrec următorii cinci ani fumând tone de iarbă, făcând sport și uitându-mă la trilogia *Planet of the Apes**** de zeci de ori, ieșind din rutină doar pentru partide ocazionale de sex. Cu excepția ultimei părți, am avut un succes uriaș.

În ultimul an, cei mai mulți prieteni ai mei începuseră să-și bage mințile-n cap, concentrându-se pe note, masterate sau găsirea unui loc de muncă. Pentru că nicio faptă bună nu rămâne nepedepsită, am răsplătit generozitatea contribuabililor californieni și viziunea consiliului de conducere al UCLA cu o medie GPA**** de 2,27. Aveam nevoie de încă un an la UCLA,

* În tradiția academică americană, reuniunea foștilor studenți sau elevi ai unei universități, facultăți sau liceu (n.t.).

** Norman Perceval Rockwell (1894 - 1978), autor, pictor și desenator american. Creațiile sale sunt foarte apreciate în Statele Unite datorită modului în care reflectă cultura americană (n.t.).

*** *Planeta maimuțelor*, serie de filme difuzate și în România. Primul film din serie a fost lansat în 1968 (n.t.).

**** Grade Point Average (GPA) reprezintă media notelor obținute de un student de-a lungul unei perioade, de exemplu un semestru (n.t.).

întrucât picasem la mai multe materii și nu aveam suficiente credite pentru a absolvi. Iarăși, n-a fost nicio tragedie, căci mai erau de consumat multe țigări cu marijuana și filme SF, iar în lumea reală nu mă aștepta nimic captivant.

Tot în ultimul an am avut un coleg de cameră foarte ambițios, care a trezit în mine un ciudat sentiment de competiție. Era obsedat să ajungă bancher de investiții. Nu știam ce erau serviciile bancare de investiții, dar, dacă Gary voia să facă asta, voiam și eu. M-am comportat bine la interviurile de angajare, am mințit în privința notelor și am obținut un post de analist la Morgan Stanley. M-a ajutat faptul că directorul departamentului făcuse canotaj în facultate, ca mine, și era de părere că toți canotorii erau meniți să ajungă mari bancheri de investiții.

După o scurtă perioadă neremarcabilă de activitate în domeniul investițiilor bancare, m-am hotărât să depun cerere de admitere la facultatea de managementul afacerilor, întrucât habar n-aveam ce voiam să fac în viață, iar iubita mea și cel mai bun prieten se duceau să studieze management. Statul California și-a mai asumat un risc în privința mea și am fost admis la Haas School of Business de la Berkeley. În al doilea an m-a inspirat un profesor, David Aaker, care preda strategie de brand. În timpul studenției am fondat o firmă de strategie, Prophet. Firma a mers bine și în cele din urmă am vândut-o către Dentsu. În 1997 am decis să creăm un incubator de firme de comerț electronic în subsolul birourilor Prophet, pentru că asta făceau absolvenții de MBA rași în cap în anii 1990, în San Francisco. Pe scurt, începeam să-mi iau avânt, purtat pe aripile internetului și ale creșterii puterii de procesare a computerelor.

Una dintre firme, Red Envelope, avantajată de prosperitatea epocii, a culminat cu o listare NASDAQ, fiind singura firmă de comerț listată în 2002. Binecuvântat cu un noroc extraor-

dinar, un partener fantastic (soția mea) și înțelepciunea de a mă fi născut în cea mai prosperă epocă din istorie, am decis că, în loc să mă bucur de binecuvântare, vreau mai mult. Mai mult, la naiba. Nu eram sigur ce însemna „mai mult”... așa că am optat pentru ceva diferit. Mi-am dat demisia din consiliul de administrație al Red Envelope, am divorțat de soția mea, m-am mutat în New York și m-am alăturat facultății Stern School of Business a NYU. (Diagnosticul corect pentru cum m-am comportat la 30 de ani a fost „deficit de caracter”).

În 2010, pe când predam la facultate la Stern, am publicat o lucrare de cercetare în care am făcut un clasament al brandurilor de lux pe baza competenței lor digitale. Multe dintre firmele incluse în cercetare m-au contactat și, recunoscând oportunitatea comercială, am fondat firma de analiză de date L2. În prezent, L2 colaborează cu o treime dintre primele 100 de firme de produse de larg consum din lume. În 2017, L2 a fost achiziționată de Gartner, o firmă de cercetare listată la bursă (NASDAQ: IT).

În antreprenoriat, momentele bune sunt foarte bune, iar momentele proaste sunt foarte proaste. Mă lupt cu o depresie moderată (furie, mai ales) și petrec mult timp gândindu-mă cum să o gestionez fără medicamente sau terapie (observație: uneori, una sau ambele sunt necesare). Această luptă m-a condus către căutarea unor informații despre cum să atingi nu doar succesul, ci și fericirea. Îmi relatez constatările pe blogul meu, *No Mercy / No Malice*^{*}, dar nu într-un mod organizat. Prezenta carte este o încercare de a remedia acest aspect.

În paginile care urmează voi împărtăși observațiile mele în calitate de antreprenor în serie, profesor universitar, soț, tată, fiu și bărbat american, dublate de un volum rezonabil de cer-

* În limba română, *Fără milă / Fără malițiozitate* (n.t.).

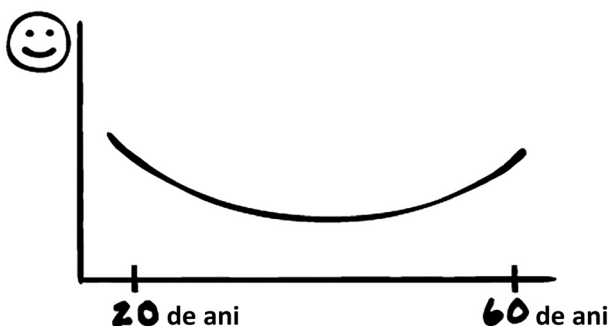
cetări. Este important să subliniez că gândurile mele din această carte reprezintă observații personale, nu cercetări academice evaluate de experți sau o hartă desenată de cineva care a ajuns deja la destinație.

Am structurat această carte în patru secțiuni. Prima prezintă ecuațiile de bază pe care eu și studenții mei le recapitulăm împreună în fiecare primăvară: dacă ar fi să rezumăm formula fericirii într-un număr finit de ecuații, care ar fi acelea? A doua parte explorează mai în profunzime ceea ce am învățat despre succes, ambiție, carieră și bani din experiența mea de bancher de investiții, antreprenor, profesor la facultatea de management al afacerilor și promotor al impactului marilor corporații din tehnologie asupra economiei și societății noastre.

Subiectele din prima și a doua secțiune sunt importante. Însă tema celei de-a treia secțiuni este una profundă: iubirea și relațiile. Tinerii, cu precădere bărbaiții tineri, se chinuie să discearnă mesajele ambigue despre cum să țeasă firele relațiilor și succesului pentru a obține un sentiment de sens personal și profesional în lumea noastră capitalistă. A patra și ultima secțiune provoacă cititorul să se privească sincer în oglindă și să mediteze la chestiuni precum îngrijirea și hrănirea propriului corp, demonii interiori și ultimele noastre zile pe Pământ.

Poate ți se pare absurd să primești sfaturi despre viață de la un profesor deprimat și nebun. Poate. Dar eu mi-am făcut temele și, în următoarele două sute și ceva de pagini, voi fi profesorul *tău* trăsnit. Sper că aceste observații, făcute fără milă / fără malițiozitate despre succes și iubire, te vor ajuta să obții o viață mai satisfăcătoare.

2 | Principiile de bază

Toată lumea are parte de fericire, de stres, de tragedie

Anii de copilărie, adolescență și facultate sunt o combinație de Han Solo, bere, excursii, aventuri sexuale și autodescoperire. Magie pură. Însă, de la 20 și ceva de ani până pe la 40 și ceva, realitatea te izbește în față – muncă, stres și conștientizarea faptului că, în pofida a ceea ce ți-au zis profesorii și mama, cel mai probabil nu vei deveni senator și nici nu vei avea un parfum cu numele tău. Pe măsură ce îmbătrânești, stresul de a-ți

construi viața despre care ți s-a spus că o meriți – și că ești capabil s-o faci – își pune amprenta negativă asupra ta. De asemenea, o persoană iubită se îmbolnăvește și moare, iar duritatea vieții devine evidentă.

Apoi, după 50 de ani¹ (sau mai devreme, dacă ești sensibil), începi să conștientizezi toate binecuvântările minunate care te înconjoară, efectiv din toate direcțiile. Ființe superbe care arată și miros ca tine (copii). Apă care se transformă în valuri pe care le poți călări și alte minuni ale naturii. Abilitatea de a presta o muncă fizică sau intelectuală pentru care oamenii sunt dispuși să te plătească, cu care îți poți întreține familia. Șansa de a călători prin atmosferă, aproape la viteza sunetului, admirând lucruri uimitoare construite de oameni extraordinari. Și, când te lovește o tragedie, de multe ori tragedia este înfrântă de cele mai bune idei ale noastre: știința. Recunoști că timpul tău pe pământ este limitat, începi să miroși trandafirii și să-ți permiți să te bucuri de fericirea pe care o meriți.

Așadar, dacă în viața de adult te simți stresat, chiar nefericit uneori, gândește-te că este o parte normală a călătoriei și rezistă, nu ceda. Fericirea te așteaptă.²

Pune osul la treabă de tânăr

Cu toții cunoaștem pe cineva care are succes, este într-o formă fizică de invidiat, are o relație apropiată cu părinții, face volun-

tariat la Asociația pentru Protecția Animalelor și ține un blog de gătit. Pleacă de la premisa că nu ești tu acea persoană. După părerea mea, păstrarea echilibrului în timp ce-ți construiești cariera este, în mare parte, un mit. Literatura motivațională ieftină îți va spune că trebuie să fii neapărat nefericit înainte de a atinge succesul. Acest lucru nu este adevărat: poți avea parte de multe recompense pe calea ta spre reușită. Însă, dacă prioritatea ta în tinerețe este echilibrul, atunci trebuie să te împaci cu ideea că s-ar putea să nu atingi pragul superior al siguranței economice, dacă nu cumva ești vreun geniu.

Panta traiectoriei carierei tale se definește (în mod nedrept) în primii cinci ani de după absolvirea facultății. Dacă îți dorești o traiectorie ascendentă rapidă, va trebui să arzi foarte mult combustibil. Lumea nu ți se așterne singură la picioare, ci trebuie să încerci să o cucerești. Încearcă din greu, cu toate forțele.

Acum am parte de mult echilibru. Este o consecință a lipsei sale la 20 și 30 de ani. Între 22 și 34 de ani, în afară de facultatea de management, îmi amintesc doar munca și nimic altceva. Lumea nu aparține celor mari, ci celor rapizi. Ideal este să acoperi o distanță mai mare în mai puțin timp decât semenii tăi. Asta se bazează parțial pe talent, dar mai ales pe strategie și anduranță. Lipsa mea de echilibru din tinerețe m-a costat căsnicia, părul și chiar cei mai frumoși ani, așa putea spune. Nu există un manual al utilizatorului pentru asta și este, practic, un troc. Lipsa mea de echilibru, cu toate că mi-a permis să am mai mult echilibru mai târziu în viață, a venit la un preț cât se poate de real.

$$\text{☹} / \text{ESPN} = \text{☺}$$

Sudoarea

Raportul dintre timpul pe care îl petreci asudând și timpul în care îi urmărești pe alții cum asudă este un indicator care îți anticipează succesul. Arată-mi un tip care se uită la postul ESPN în fiecare seară, își petrece toată duminica uitându-se la fotbal și nu face sport deloc, și-ți voi arăta un viitor plin de furie și de relații ratate. Arată-mi pe cineva care asudă în fiecare zi³ și care petrece la fel de mult timp făcând sport pe cât petrece uitându-se la sporturi la televizor, și-ți voi arăta un om care se descurcă bine în viață.